



České vydání

Informace a oznámení

Ročník 64
23. srpna 2021

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

2021/C 338/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2021/C 338/02	Věc C-428/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – OL, PM, RO v. Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt. („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 96/71/EHS – Článek 1 odst. 1, jakož i články 3 a 5 – Vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb – Řidiči v mezinárodní silniční dopravě – Dodržení výše minimální mzdy v zemi vyslání – Denní příspěvky – Nařízení (ES) č. 561/2006 – Článek 10 – Odměna vyplácená zaměstnancům v závislosti na spotřebě pohonných hmot“)	2
2021/C 338/03	Věc C-695/19: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – Rádio Popular – Electrodomésticos, SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira („Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Osvobození od daně – Článek 135 odst. 1 písm. a) – Pojmy „pojišťovací činnosti“ a „související služby poskytované pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty“ – Článek 174 odst. 2 – Nárok na odpočet – Odpočitatelný podíl – Prodloužená záruka na domácí spotřebiče a jiné předměty z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací – Pojem „finanční činnosti“)	3

2021/C 338/04	Věc C-830/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Namur – Belgie) – C. J. v. Valonsko („Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) – Nařízení (EU) č. 1305/2013 – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 807/2014 – Zahájení činnosti mladých zemědělců – Rozvoj zemědělských podniků – Podpora na zahájení podnikatelské činnosti pro mladé zemědělce – Podmínky přístupu – Rovnocennost – Zahájení činnosti jako jeden z vedoucích zemědělského podniku – Horní prahové hodnoty – Stanovení – Kritéria – Standardní produkce zemědělského podniku“)	4
2021/C 338/05	Věc C-937/19: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Köln – Německo) – KA („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1072/2009 – Článek 1 odst. 5 písm. d) – Článek 8 – Mezinárodní silniční nákladní přeprava z jednoho členského státu do jiného členského státu – Kabotáž v návaznosti na tuto mezinárodní přepravu na území posledně uvedeného členského státu – Omezení – Požadavek na licenci Společenství a případně povolení k přepravě – Výjimky – Kabotáž v návaznosti na mezinárodní přepravu pro vlastní potřebu – Podmínky“)	4
2021/C 338/06	Věc C-71/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – trestní řízení proti VAS Shipping ApS („Řízení o předběžné otázce – Články 49 a 54 SFEU – Svoboda usazování – Vnitrostátní právní úprava, která vyžaduje, aby státní příslušníci třetích zemí zaměstnaní na plavidle plujícím pod vlajkou členského státu byli v tomto členském státě držiteli pracovního povolení – Výjimka týkající se plavidel, která v přístavech dotčeného členského státu nepřistanou více než 25krát za období jednoho roku – Omezení – Článek 79 odst. 5 SFEU – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví objem vstupů státních příslušníků třetích zemí přicházejících ze třetích zemí na území dotčeného členského státu s cílem hledat tam práci jako zaměstnanci nebo osoby samostatně výdělečně činné“)	5
2021/C 338/07	Věc C-120/20: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Najwyższego – Polsko) – Koleje Mazowieckie – KM Sp. z o. o. v. Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. („Řízení o předběžné otázce – Železniční doprava – Přidělování kapacity železniční infrastruktury a zpoplatnění železniční infrastruktury – Směrnice 2001/14/ES – Článek 4 odst. 5 – Zpoplatnění – Článek 30 – Vnitrostátní regulační subjekt, který má zajistit soulad poplatků za využívání infrastruktury s touto směrnicí – Smlouva o využívání infrastruktury uzavřená mezi provozovatelem infrastruktury a železničním podnikem – Nesprávné provedení – Odpovědnost státu – Návrh na náhradu škody – Předchozí předložení věci vnitrostátnímu regulačnímu subjektu“)	6
2021/C 338/08	Věc C-166/20: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiosios administracinės teisės – Litva) – BB v. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija („Řízení o předběžné otázce – Uznávání odborných kvalifikací – Směrnice 2005/36/ES – Článek 1 a čl. 10 písm. b) – Odborné kvalifikace získané v několika členských státech – Podmínky získání – Absence dokladu o dosažené kvalifikaci – Články 45 a 49 SFEU – Pracovníci – Svoboda usazování“)	7
2021/C 338/09	Věc C-178/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék – Maďarsko) – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft v. Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet („Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb zboží – Humánní léčivé přípravky – Směrnice 2001/83/ES – Článek 5 odst. 1, čl. 6 odst. 1 a články 70 až 73 – Léčivé přípravky registrované v prvním členském státě – Klasifikace jako léčivé přípravky nepodléhající omezení výdeje na lékařský předpis – Prodej v lékárnách druhého členského státu bez registrace v tomto členském státě – Vnitrostátní právní úprava, která ukládá oznámení příslušnému orgánu a prohlášení tohoto orgánu ohledně užívání tohoto léčivého přípravku – Článek 34 SFEU – Množstevní omezení“)	8

2021/C 338/10	Věc C-295/20: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – „Sanresa“ UAB v. Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos („Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Zadání veřejné zakázky na služby zpracování odpadů – Směrnice 2014/24/EU – Články 58 a 70 – Kvalifikace povinnosti hospodářského subjektu mít předchozí písemný souhlas s přeshraniční přepravou odpadů – Podmínka plnění zakázky“)	8
2021/C 338/11	Věc C-330/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgie) dne 27. května 2021 – The Escape Center BVBA v. Belgische Staat	9
2021/C 338/12	Věc C-344/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de commerce de Paris (France) dne 2. června 2021 – AA, BB, manželka AA, skupina AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, zastoupená Xavierem Brouardem jakožto soudem určeným likvidátorem skupiny AA SNC v. Allianz Bank SA, Allianz France SA, jednající jako právní nástupkyně Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, zastoupená Frédéricem Abitbolem jakožto insolvenčním správcem skupiny AA SNC, BDR & Associés, zastoupená Xavierem Brouardem jakožto soudem určeným likvidátorem skupiny AA SNC, SELAFA MJA, zastoupená Jérôme Pierrelem, soudem určeným spolulikvidátorem AA, SELARL Axym, zastoupená Didier Courtouxem, soudem určeným spolulikvidátorem AA, Bibus SA, dříve Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, jednající jako právní zástupkyně Métropole SA	10
2021/C 338/13	Věc C-347/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 4. června 2021 – trestní řízení proti DD	12
2021/C 338/14	Věc C-348/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 4. června 2021 – trestní řízení proti HYA a dalším	12
2021/C 338/15	Věc C-349/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 4. června 2021 – trestní řízení proti HYA a další	13
2021/C 338/16	Věc C-350/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 4. června 2021 – trestní řízení	13
2021/C 338/17	Věc C-351/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Justice de paix du canton de Forest (Belgie) dne 4. června 2021 – ZG v. Beobank SA	14
2021/C 338/18	Věc C-358/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Belgie) dne 9. června 2021 – Tilman SA v. Unilever Supply Chain Company AG	14

Tribunál

2021/C 338/19	Věc T-692/15 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – HTTS v. Rada („Mimosmluvní odpovědnost – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Íránu – Seznam osob a subjektů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“)	16
2021/C 338/20	Věc T-587/16 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – HM v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AST-SC/03/15 – Nepřipustění k účasti na hodnoticích testech – Žádost o přezkum – Odmítnutí předat tuto žádost výběrové komisi v otevřeném výběrovém řízení z důvodu opožděného podání – Rozdělení pravomocí mezi úřadem EPSO a výběrovou komisí – Právní zájem na podání žaloby“)	17
2021/C 338/21	Věc T-455/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – Bateni v. Rada („Mimosmluvní odpovědnost – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Íránu – Seznam osob a subjektů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Pravomoc Tribunálu – Promlčení – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“)	17
2021/C 338/22	Věc T-648/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. července 2021 – Nike European Operations Netherlands a Converse Netherlands v. Komise („Státní podpory – Podpora provedená Nizozemskem ve prospěch společnosti Nike – Předběžná daňová rozhodnutí (tax rulings) – Rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení – Zásada obvyklých tržních podmínek – Zvýhodnění – Selektivní povaha – Rovné zacházení – Řádná správa – Nedostatečně předběžné posouzení – Závažné obtíže – Povinnost uvést odůvodnění“)	18

2021/C 338/23	Věc T-680/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – Irish Wind Farmers' Association a další v. Komise („Státní podpory – Odvětví energetiky – Irská právní úprava daně z nemovitostí určených k podnikání – Způsob výpočtu výše daně, kterou mají odvádět výrobci elektřiny z fosilních paliv – Stížnost podaná provozovateli větrných parků – Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory – Nezahájení formálního vyšetřovacího řízení – Závažné obtíže – Procesní práva zúčastněných stran“)	19
2021/C 338/24	Věc T-28/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – ID v. ESVČ („Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Rozhodnutí o propuštění před koncem zkušební doby – Zjevná nedostatečnost práce – Nevhodné chování – Článek 84 pracovního řádu“)	19
2021/C 338/25	Věc T-205/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – Frommer v. EUIPO – Minerva (I-cosmetics) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie I-cosmetics – Skutečné užívání ochranné známky – Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“)	20
2021/C 338/26	Věc T-386/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – Micron Technology v. EUIPO (INTELLIGENCE, ACCELERATED) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie INTELLIGENCE, ACCELERATED – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)	20
2021/C 338/27	Věc T-492/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – S. Tous v. EUIPO – Zhejiang China-Best Import & Export (Lampa) („Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující lampu – Starší ochranné známky Evropské unie znázorňující plyšového medvídky – Důvody neplatnosti – Článek 25 odst. 1 písm. b) a e) nařízení (EU) č. 6/2002“)	21
2021/C 338/28	Věc T-777/19 R: Usnesení místopředsedy Tribunálu ze dne 2. července 2021 – Bourel a další v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Státní podpory – Výstavba větrných elektráren – Individuální opatření podpory poskytnuté Francií ve prospěch několika mořských větrných elektráren – Rozhodnutí prohlašující podpory za slučitelné s vnitřním trhem – Započetí prací – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“)	22
2021/C 338/29	Věc T-728/20: Usnesení Tribunálu ze dne 25. června 2021 – OM v. Komise („Žaloba na neplatnost – Veřejná služba – Úředníci – Sociální zabezpečení – JSIS – Úhrada léčebných nákladů – Zamítnutí žádosti – Zamítnutí stížnosti – Nahrazení odůvodnění – Podání druhé stížnosti – Lhůta k podání žaloby – Nepřípustnost“)	22
2021/C 338/30	Věc T-75/21: Usnesení Tribunálu ze dne 8. července 2021 – Mendes de Almeida v. Rada („Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce – Nařízení (EU) 2017/1939 – Jmenování evropských žalobců Úřadu evropského veřejného žalobce – Jmenování jednoho z kandidátů navržených Portugalskem – Lhůta k podání žaloby – Počátek běhu lhůty – Nepřípustnost“)	23
2021/C 338/31	Věc T-349/21: Žaloba podaná dne 21. června 2021 – Německo v. Komise	23
2021/C 338/32	Věc T-358/21: Žaloba podaná dne 25. června 2021 – Hotel Cipriani v. EUIPO – Altunis (CIPRIANI FOOD)	25
2021/C 338/33	Věc T-359/21: Žaloba podaná dne 18. června 2021 – ClientEarth v. Komise	25
2021/C 338/34	Věc T-366/21: Žaloba podaná dne 29. června 2021 – Coinbase v. EUIPO – bitFlyer (coinbase)	26
2021/C 338/35	Věc T-369/21: Žaloba podaná dne 30. června 2021 – Unimax Stationery v. EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni)	27
2021/C 338/36	Věc T-373/21: Žaloba podaná dne 1. července 2021 – Etablissements Nicolas v. EUIPO – St. Nicolaus (NICOLAS)	28
2021/C 338/37	Věc T-376/21: Žaloba podaná dne 2. července 2021 – Instituto Cervantes v. Komise	28

2021/C 338/38	Věc T-380/21: Žaloba podaná dne 5. července 2021 – Flybe v. Komise	29
2021/C 338/39	Věc T-383/21: Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Banque postale v. SRB	30
2021/C 338/40	Věc T-384/21: Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Confédération nationale du Crédit Mutuel a další v. SRB	31
2021/C 338/41	Věc T-385/21: Žaloba podaná dne 7. července 2021 – BPCE a další v. SRB	32
2021/C 338/42	Věc T-386/21: Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Crédit agricole a Crédit agricole Corporate and Investment Bank v. Komise	33
2021/C 338/43	Věc T-387/21: Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Société générale a další v. SRB	34
2021/C 338/44	Věc T-388/21: Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Crédit agricole a další v. SRB	35
2021/C 338/45	Věc T-397/21: Žaloba podaná dne 7. července 2021 – BNP Paribas v. SRB	35
2021/C 338/46	Věc T-398/21: Žaloba podaná dne 6. července 2021 – Ryanair a Ryanair Sun v. Komise	36
2021/C 338/47	Věc T-401/21: Žaloba podaná dne 7. července 2021 – KN v. Parlament	37
2021/C 338/48	Věc T-405/21: Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Dexia Crédit Local v. SRB	38
2021/C 338/49	Věc T-406/21: Žaloba podaná dne 8. července 2021 – Credit Suisse Group a Credit Suisse Securities (Europe) v. Komise	39
2021/C 338/50	Věc T-407/21: Žaloba podaná dne 9. července 2021 – PB v. Komise	40
2021/C 338/51	Věc T-408/21: Žaloba podaná dne 9. července 2021 – HB v. Komise	41
2021/C 338/52	Věc T-418/21: Žaloba podaná dne 12. července 2021 – Alauzun a další v. Komise a EMA	42
2021/C 338/53	Věc T-420/21: Žaloba podaná dne 12. července 2021 – Cargolux v. Komise	43
2021/C 338/54	Věc T-426/21: Žaloba podaná dne 14. července 2021 – Assaad v. Rada	44

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2021/C 338/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 329, 16.8.2021

Dřívější publikace

Úř. věst. C 320, 9.8.2021

Úř. věst. C 310, 2.8.2021

Úř. věst. C 297, 26.7.2021

Úř. věst. C 289, 19.7.2021

Úř. věst. C 278, 12.7.2021

Úř. věst. C 263, 5.7.2021

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Maďarsko) – OL, PM, RO v. Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt.

(Věc C-428/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 96/71/EHS – Článek 1 odst. 1, jakož i články 3 a 5 – Vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb – Řidiči v mezinárodní silniční dopravě – Dodržení výše minimální mzdy v zemi vyslání – Denní příspěvky – Nařízení (ES) č. 561/2006 – Článek 10 – Odměna vyplácená zaměstnancům v závislosti na spotřebě pohonných hmot“)

(2021/C 338/02)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobci: OL, PM, RO

Žalovaná: Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt.

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb musí být vykládána v tom smyslu, že se vztahuje na nadnárodní poskytování služeb v odvětví silniční dopravy.
- 2) Článek 3 odst. 1 a článek 6 směrnice 96/71, ve spojení s jejím článkem 5, musí být vykládány v tom smyslu, že vyžadují, aby v případě, že zaměstnavatel usazený v jednom členském státě poruší pravidla jiného členského státu v oblasti minimální mzdy, pracovníci vyslaní z prvního členského státu mohli toto porušení vůči tomuto zaměstnavateli napadnout u soudu tohoto prvního členského státu, pokud je příslušný.
- 3) Článek 3 odst. 7 druhý pododstavec směrnice 96/71 musí být vykládán v tom smyslu, že denní příspěvek, jehož výše je odstupňována v závislosti na době trvání vyslání pracovníka, představuje zvláštní příplatek za vyslání, který tvoří součást minimální mzdy, ledaže je vyplácen jako náhrada výdajů skutečně vynaložených v důsledku vyslání, jako jsou výdaje za cestovné, ubytování nebo stravu, nebo pokud odpovídá navýšení, které mění poměr mezi plněním pracovníka a protihodnotou, kterou obdrží.

- 4) Článek 10 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby dopravce poskytoval řidičům prémii vypočítanou z dosažených úspor za nižší spotřebu pohonných hmot v poměru k ujeté vzdálenosti. Taková premie by však porušovala zákaz stanovený v tomto ustanovení, pokud by namísto toho, aby byla spojená pouze s úsporou pohonných hmot, odměňovala takovou úsporu v závislosti na ujeté vzdálenosti nebo objemu přepravovaného zboží způsobem podněcujícím řidiče k jednáním, jež by mohla ohrozit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo porušovat nařízení č. 561/2006.

(¹) Úř. věst. C 95, 23.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – Rádio Popular – Electrodomésticos, SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-695/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2006/112/ES – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Osvobození od daně – Článek 135 odst. 1 písm. a) – Pojmy ‚pojišťovací činnosti‘ a ‚související služby poskytované pojišťovacími makléři a pojišťovacími agenty‘ – Článek 174 odst. 2 – Nárok na odpočet – Odpočitatelný podíl – Prodloužená záruka na domácí spotřebiče a jiné předměty z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací – Pojem ‚finanční činnosti‘“)

(2021/C 338/03)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Rádio Popular – Electrodomésticos, SA

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Článek 174 odst. 2 písm. b) a c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s čl. 135 odst. 1 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na operace zprostředkování prodeje prodloužené záruky uskutečňované osobou povinnou k dani v rámci její hlavní činnosti, která spočívá v prodeji domácích spotřebičů a jiných předmětů z oblasti výpočetní techniky a telekomunikací spotřebitelům, takže výše obrátu vztahující se k těmto operacím nesmí být vyloučena ze jmenovatele zlomku sloužícího k výpočtu odpočitatelného podílu uvedeného v čl. 174 odst. 1 této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 406, 2.12.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance de Namur – Belgie) – C. J. v. Valonsko

(Věc C-830/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) – Nařízení (EU) č. 1305/2013 – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 807/2014 – Zahájení činnosti mladých zemědělců – Rozvoj zemědělských podniků – Podpora na zahájení podnikatelské činnosti pro mladé zemědělce – Podmínky přístupu – Rovnocennost – Zahájení činnosti jako jeden z vedoucích zemědělského podniku – Horní prahové hodnoty – Stanovení – Kritéria – Standardní produkce zemědělského podniku“)

(2021/C 338/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de première instance de Namur

Účastníci původního řízení

Žalobce: C. J.

Žalovaný: Valonsko

Výrok

Články 2, 5 a 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ve spojení s články 2 a 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 807/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňují některá ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a zavádějí se přechodná ustanovení, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které je kritériem pro určení horní hranice umožňující mladému zemědělci, který zahajuje činnost jako jeden z vedoucích zemědělského podniku, získat podporu na zahájení podnikatelské činnosti, kritérium SHP celého zemědělského podniku, a nikoli pouze části, která mu v něm patří.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 27.1.2020.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Köln- Německo) – KA

(Věc C-937/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (ES) č. 1072/2009 – Článek 1 odst. 5 písm. d) – Článek 8 – Mezinárodní silniční nákladní přeprava z jednoho členského státu do jiného členského státu – Kabotáž v návaznosti na tuto mezinárodní přepravu na území posledně uvedeného členského státu – Omezení – Požadavek na licenci Společenství a případně povolení k přepravě – Výjimky – Kabotáž v návaznosti na mezinárodní přepravu pro vlastní potřebu – Podmínky“)

(2021/C 338/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Köln

Účastníci původního řízení

KA

za přítomnosti:: Staatsanwaltschaft Köln, Bundesamt für Güterverkehr

Výrok

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ze dne 21. října 2009 o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy musí být vykládáno v tom smyslu, že podnikatel v silniční dopravě, který uskutečnil mezinárodní přepravu nákladu pro vlastní potřebu ve smyslu čl. 1 odst. 5 písm. d) tohoto nařízení z jednoho členského státu do jiného členského státu, je oprávněn na základě čl. 8 odst. 6 uvedeného nařízení provozovat kabotáž v návaznosti na tuto mezinárodní přepravu na území posledně uvedeného členského státu, avšak za předpokladu, že budou dodrženy podmínky stanovené v čl. 8 odst. 2 až 4 téhož nařízení.

(¹) Úř. věst. C 95, 23.3.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – trestní řízení proti VAS Shipping ApS

(Věc C-71/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Články 49 a 54 SFEU – Svoboda usazování – Vnitrostátní právní úprava, která vyžaduje, aby státní příslušníci třetích zemí zaměstnaní na plavidle plujícím pod vlajkou členského státu byli v tomto členském státě držiteli pracovního povolení – Výjimka týkající se plavidel, která v přístavech dotčeného členského státu nepřistanou více než 25krát za období jednoho roku – Omezení – Článek 79 odst. 5 SFEU – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví objem vstupů státních příslušníků třetích zemí přicházejících ze třetích zemí na území dotčeného členského státu s cílem hledat tam práci jako zaměstnanci nebo osoby samostatně výdělečně činné“)

(2021/C 338/06)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastnice původního trestního řízení

VAS Shipping ApS

Výrok

Článek 49 SFEU ve spojení s čl. 79 odst. 5 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě prvního členského státu, která stanoví, že státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou členy posádky plavidla plujícího pod vlajkou tohoto členského státu, které přímo nebo nepřímo vlastní společnost se sídlem v druhém členském státě, musí mít v prvním členském státě pracovní povolení, ledaže v něm dotyčné plavidlo v průběhu jednoho roku nepřistálo více než 25krát.

(¹) Úř. věst. C 137, 27.4.2020.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sądu Najwyższego – Polsko) – Koleje Mazowieckie – KM Sp. z o.o. v. Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

(Věc C-120/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Železniční doprava – Přidělování kapacity železniční infrastruktury a zpoplatnění železniční infrastruktury – Směrnice 2001/14/ES – Článek 4 odst. 5 – Zpoplatnění – Článek 30 – Vnitrostátní regulační subjekt, který má zajistit soulad poplatků za využívání infrastruktury s touto směrnicí – Smlouva o využívání infrastruktury uzavřená mezi provozovatelem infrastruktury a železničním podnikem – Nesprávné provedení – Odpovědnost státu – Návrh na náhradu škody – Předchozí předložení věci vnitrostátnímu regulačnímu subjektu“)

(2021/C 338/07)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Koleje Mazowieckie – KM Sp. z o.o.

Žalovaní: Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

za přítomnosti: Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)

Výrok

1) Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury a zpoplatnění železniční infrastruktury, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/58/ES ze dne 23. října 2007, zejména její čl. 4 odst. 5 a článek 30, musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby obecný soud členského státu rozhodl o žalobě na určení odpovědnosti státu, kterou podal železniční podnik kvůli nesprávnému provedení této směrnice, jež vedlo k údajnému přeplatku na poplatek hrazeném provozovateli infrastruktury, jestliže regulační subjekt, a případně soud příslušný k rozhodování o žalobách proti rozhodnutím tohoto subjektu ještě nerozhodly o legalitě tohoto poplatku.

Článek 30 odst. 2, 5 a 6 směrnice 2001/14, ve znění směrnice 2007/58, musí být vykládán v tom smyslu, že stanoví, že železniční podnik, který má povolení k přístupu, má právo podat u regulačního subjektu stížnost zpochybňující výši individuálních poplatků stanovených provozovatelem infrastruktur, že tento subjekt vydá o takové stížnosti rozhodnutí a že toto rozhodnutí může následně přezkoumat soud, který je k tomu příslušný.

2) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní právo týkající se občanskoprávní odpovědnosti vázalo nárok jednotlivců na náhradu újmy vzniklé v důsledku porušení unijního práva členským státem na méně přísné podmínky, než jsou podmínky stanovené unijním právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 22.6.2020.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – BB v. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

(Věc C-166/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Uznávání odborných kvalifikací – Směrnice 2005/36/ES – Článek 1 a čl. 10 písm. b) – Odborné kvalifikace získané v několika členských státech – Podmínky získání – Absence dokladu o dosažené kvalifikaci – Články 45 a 49 SFEU – Pracovníci – Svoboda usazování“)

(2021/C 338/08)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: BB

Další účastník řízení: Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, a konkrétně její článek 1 a článek 10 písm. b) musí být vykládány v tom smyslu, že se nepoužijí na situaci, kdy osoba žádající o uznání odborné kvalifikace nezískala doklad o dosažené kvalifikaci, který ji v domovském členském státě kvalifikuje k výkonu regulovaného povolání.
- 2) Články 45 a 49 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že v situaci, kdy dotčená osoba nemá doklad osvědčující její odbornou kvalifikaci farmaceuta ve smyslu přílohy V bodu 5.6.2 směrnice 2005/36, ve znění směrnice 2013/55, ale odborné dovednosti v tomto oboru nabyly jak v domovském členském státě, tak v hostitelském členském státě, příslušné orgány hostitelského státu musí v případě, že jim byla předložena žádost o uznání odborné kvalifikace, posoudit tyto dovednosti a porovnat je s dovednostmi požadovanými hostitelským členským státem pro přístup k povolání farmaceuta. Odpovídají-li tyto dovednosti těm, které vyžadují vnitrostátní předpisy hostitelského členského státu, je tento stát povinen je uznat. Pokud naopak z tohoto srovnávacího přezkumu vyplývá, že rovnocennost mezi těmito dovednostmi je pouze částečná, má hostitelský členský stát právo požadovat po dotčené osobě, aby prokázala, že získala chybějící znalosti a kvalifikaci. Je na příslušných vnitrostátních orgánech, aby případně posoudily, zda znalosti získané v hostitelském členském státě konkrétně v rámci praxe mohou sloužit k prokázání, že dotčená osoba získala chybějící znalosti. Pokud z uvedeného srovnávacího přezkumu vyplynou podstatné rozdíly mezi obsahem odborné přípravy absolvované žadatelem a odbornou přípravou požadovanou v hostitelském členském státě, mohou příslušné orgány uplatnit vyrovnávací opatření k vyrovnání těchto rozdílů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 230, 13.7.2020.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék – Maďarsko) – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft v. Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Věc C-178/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb zboží – Humánní léčivé přípravky – Směrnice 2001/83/ES – Článek 5 odst. 1, čl. 6 odst. 1 a články 70 až 73 – Léčivé přípravky registrované v prvním členském státě – Klasifikace jako léčivé přípravky nepodléhající omezení výdeje na lékařský předpis – Prodej v lékárnách druhého členského státu bez registrace v tomto členském státě – Vnitrostátní právní úprava, která ukládá oznámení příslušnému orgánu a prohlášení tohoto orgánu ohledně užívání tohoto léčivého přípravku – Článek 34 SFEU – Množstevní omezení“)

(2021/C 338/09)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft

Žalovaný: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Výrok

- 1) Články 70 až 73 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/26/EU ze dne 25. října 2012, vykládané ve světle čl. 5 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 této směrnice, ve znění směrnice 2012/26, musí být vykládány v tom smyslu, že s výhradou uplatnění výjimky stanovené v tomto čl. 5 odst. 1 brání tomu, aby léčivý přípravek, který může být vydán bez lékařského předpisu v jednom členském státě, byl považován za léčivý přípravek, který lze vydat bez lékařského předpisu, rovněž v jiném členském státě, pokud v tomto jiném členském státě tento léčivý přípravek neobdržel registraci a nebyl klasifikován.
- 2) Vnitrostátní opatření provádějící čl. 5 odst. 1 směrnice 2001/83, ve znění směrnice 2012/26, které pro vydání léčivého přípravku, který neobdržel registraci, ukládá lékařský předpis a prohlášení příslušného zdravotnického orgánu, jehož účelem je zajistit dodržování podmínek stanovených v tomto ustanovení, nepředstavuje množstevní omezení ani opatření s rovnocenným účinkem ve smyslu článku 34 SFEU.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 279, 24.8.2020.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 8. července 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – „Sanresa“ UAB v. Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

(Věc C-295/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Veřejné zakázky – Zadání veřejné zakázky na služby zpracování odpadů – Směrnice 2014/24/EU – Články 58 a 70 – Kvalifikace povinnosti hospodářského subjektu mít předchozí písemný souhlas s přeshraniční přepravou odpadů – Podmínka plnění zakázky“)

(2021/C 338/10)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Sanresa“ UAB

Žalovaný: Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos

za přítomnosti: „Toksika“ UAB, „Žalvaris“ UAB, „Palemono keramikos gamykla“ AB, „Ekometrija“ UAB

Výrok

- 1) Článek 18 odst. 2, jakož i články 58 a 70 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES, musí být vykládány v tom smyslu, že v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku na služby nakládání s odpady povinnost hospodářského subjektu zamýšlejícího přepravit odpady z jednoho členského státu do jiného členského státu mít – zejména v souladu s čl. 2 bodem 35 a článkem 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů – souhlas příslušných orgánů států dotčených touto přepravou, představuje podmínku plnění této veřejné zakázky.
- 2) Článek 70 směrnice 2014/24, ve spojení s čl. 18 odst. 1 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby nabídka uchazeče byla odmítnuta pouze z toho důvodu, že tento uchazeč v době podání nabídky neposkytne doklad, že splňuje podmínku plnění dotyčné veřejné zakázky.

(¹) Úř. věst. C 329, 5.10.2020.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgie) dne 27. května 2021 – The Escape Center BVBA v. Belgische Staat

(Věc C-330/21)

(2021/C 338/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: The Escape Center BVBA

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžná otázka

Musí být čl. 98 odst. 2 směrnice o DPH (¹) ve spojení s přílohou III bodem 14 téže směrnice vykládán v tom smyslu, že oprávnění k využívání sportovních zařízení spadá pod sníženou sazbu daně z přidané hodnoty pouze tehdy, pokud u něj není poskytována individuální nebo skupinová instruktáž?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de commerce de Paris (Francie) dne 2. června 2021 – AA, BB, manželka AA, skupina AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, zastoupená Xavierem Brouardem jakožto soudem určeným likvidátorem skupiny AA SNC v. Allianz Bank SA, Allianz France SA, jednající jako právní nástupkyně Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, zastoupená Frédéricem Abitbolem jakožto insolvenčním správcem skupiny AA SNC, BDR & Associés, zastoupená Xavierem Brouardem jakožto soudem určeným likvidátorem skupiny AA SNC, SELAFA MJA, zastoupená Jérôme Pierrelem, soudem určeným spolulikvidátorem AA, SELARL Axym, zastoupená Didier Courtouxem, soudem určeným spolulikvidátorem AA, Bibus SA, dříve Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, jednající jako právní zástupkyně Métropole SA

(Věc C-344/21)

(2021/C 338/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de commerce de Paris

Účastníci původního řízení

Žalobci: AA, BB, manželka AA, skupina AA SNC, SI, AM, RH, RT, OE, MD, CJ, MI, Brouard-Daude SCP, zastoupená Xavierem Brouardem jakožto soudem určeným likvidátorem skupiny AA SNC

Žalovaní: Allianz Bank SA, Allianz France SA, jednající jako právní nástupkyně Métropole SA, Abitbol & Rousselet SCP, zastoupená Frédéricem Abitbolem jakožto insolvenčním správcem skupiny AA SNC, BDR & Associés, zastoupená Xavierem Brouardem jakožto soudem určeným likvidátorem skupiny AA SNC, SELAFA MJA, zastoupená Jérôme Pierrelem, soudem určeným spolulikvidátorem AA, SELARL Axym, zastoupená Didier Courtouxem, soudem určeným spolulikvidátorem AA, Bibus SA, dříve Matinvest, Allianz I.A.R.D. SA, jednající jako právní zástupkyně Métropole SA

Předběžné otázky

- Musí být pravidla pro kontrolu spojování stanovená v nařízeních č. 4064/89 ⁽¹⁾ a č. 139/2004 ⁽²⁾ vykládána v tom smyslu, že spojení uskutečněné v rozporu s povinnostmi předchozího oznámení a odkladu musí být kvalifikováno jako neoznámené spojení, a pokud ano, jaké právní důsledky má neoznámení na následná právní jednání učiněná na základě tohoto prvního spojení? Musí být neoznámené spojení považováno za „neslučitelné“ ve smyslu nařízení č. 4064/89 a č. 139/2004?
- Musí být čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89 a č. 139/2004 vykládán v tom smyslu, že držení podílů finanční institucí, úvěrovou institucí nebo pojišťovnou po dobu delší než jeden rok a bez povolení Komise zakládá neslučitelné spojení?
- Jaké právní důsledky spojuje čl. 3 odst. 5 písm. a) nařízení č. 4064/89 a č. 139/2004 s porušením povinnosti požádat Komisi o prodloužení jednoleté lhůty, kterou mají úvěrové instituce, jiné finanční instituce nebo pojišťovny na držení cenných papírů?
- Musí být dodržování obecné zásady právní jistoty vykládáno v tom smyslu, že omezuje možnost zpochybnění protiprávních transakcí podle evropského práva, pokud k protiprávnímu jednání došlo již velmi dávno a na základě protiprávní transakce vznikla fyzickým a právnickým osobám subjektivní práva? Zakládá případně zjištěné porušení evropského práva nárok na náhradu škody od osob odpovědných za dané protiprávní jednání?
- Musí být judikatura SDEU o mimosmluvní odpovědnosti členských států vykládána v tom smyslu, že porušení evropského práva způsobené finanční institucí, která je složkou státu, zakládá tomuto státu povinnost odškodnit subjekty poškozené protiprávním jednáním, a to za obvyklých podmínek stanovených evropským právem?
- Musí být čl. 108 odst. 3 SFEU vykládán v tom smyslu, že před vydáním rozsudku Stardust Marine bylo možno selektivní úvěr s preferenční úrokovou sazbou, který vedl ke zvýhodnění oproti běžným tržním podmínkám, považovat za úvěr organicky poskytnutý ze „státních prostředků“, pokud ho poskytl veřejnoprávní podnik, přičemž není třeba ověřovat, zda byl státu přičitatelný z funkčního hlediska?

- Vyžaduje povinnost loajální spolupráce členských států stanovená v čl. 4 odst. 3 SEU společně s užitečným účinkem a přímým účinkem čl. 88 odst. 3 [Smlouvy o ES, nyní čl. 108 odst. 3 SFEU], aby soudy rozhodující ve věci samé z úřední povinnosti přezkoumaly a případně prohlásily za protiprávní jakoukoli státní podporu, která nebyla oznámena Komisi?
- Jaké právní důsledky plynou z neoznámení státní podpory Evropské komisi v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, zejména pokud jde o platnost akvizic, které mohly být uskutečněny prostřednictvím uvedené státní podpory?
- Musí být čl. 108 odst. 3 SFEU vykládán v tom smyslu, že pokud veřejnoprávní úvěrový subjekt uvolní značný objem svých finančních prostředků selektivně ve prospěch jiné banky, jedná se o státní podporu?
- Musí být článek 101 SFEU, jak jej vykládá SDEU v judikatuře ALLIANZ HUNGARIA, chápán v tom smyslu, že dohoda uzavřená zmocněncem s jinými podniky, která vede k porušení právními předpisy stanovené povinnosti, představuje omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu, jestliže francouzské vnitrostátní právo zakazuje zmocněnci nabývat majetek, jehož prodejem je pověřen, a ukládá mu povinnost loajality, jakož i informační povinnost vůči jeho zmocniteli či zmocnitelům?
- Jedná se o porušení článku 101 SFEU, pokud se podniky dohodly na nabytí třetího podniku za cenu, která je výrazně nižší, než jeho tržní hodnota, jestliže předpokladem takového nabytí bylo, že některý z podniků, který dohodu uzavřel, porušoval povinnost loajality, informační povinnost nebo zákaz nabývat majetek, které má zmocněnec podle francouzského vnitrostátního práva?
- Jedná se o porušení článku 101 SFEU, pokud dohoda mezi podniky přispěla k utajení informací před Evropskou komisí, a to v souvislosti s povinnostmi (zejména s oznamovací povinností), které mají podniky nebo některé z nich v oblasti spojování?
- Jedná se o porušení článku 101 SFEU, pokud účelem nebo důsledkem dohody mezi podniky bylo zejména to, aby státní podpora nebyla řádně oznámena Evropské komisi?
- Musí být článek 3 směrnice 2014/104/EU ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že v něm upravené „odškodnění v plné výši“ v projednávaném případě odpovídá aktuální burzovní hodnotě společnosti ADIDAS?
- Musí být článek 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži nebo zásada efektivity, která je v tomto článku vyjádřena, s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem daného případu vykládán v tom smyslu, že je třeba mít za to, že nárok na náhradu škody vyplývající z porušení článků 101 a 102 SFEU, které žalobci namítají, je promlčen, nebo že promlčen není?
- Vzhledem k tomu, že se tato směrnice nevztahuje na porušení ustanovení unijního práva v oblasti spojování podniků a státních podpor, jaká pravidla evropského práva mají být použita v oblasti případného promlčení nároku na náhradu škody a jak je třeba je vykládat s ohledem na relevantní skutečnosti projednávaného případu?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 1989, L 395, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži (Úř. věst. 2014, L 349, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne
4. června 2021 – trestní řízení proti DD**

(Věc C-347/21)

(2021/C 338/13)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Obžalovaný v původním řízení

DD

Předběžné otázky

Je právo na osobní přítomnost obžalovaného podle čl. 8 odst. 1 ve spojení s čl. 10 odst. 1 a bodem 44 odůvodnění směrnice 2016/343 ⁽¹⁾ dodrženo, jestliže byl na samostatném soudním jednání proveden výslech svědka v nepřítomnosti obžalovaného, nicméně obžalovaný měl při následujícím soudním jednání možnost položit tomuto svědkovi otázky, prohlásil však, že žádné otázky nemá, nebo je k dodržení práva na osobní přítomnost nezbytné úplné opakování tohoto výslechu, včetně opakování otázek dalších účastníků řízení, kteří byli přítomni prvnímu výslechu?

Je právo na obhajobu obhájcem podle čl. 3 odst. 1 ve spojení s čl. 12 odst. 1 směrnice 2013/48 ⁽²⁾ dodrženo, jestliže na dvou samostatných soudních jednáních byly provedeny výslechy dvou svědků v nepřítomnosti advokáta, ten však měl při následujícím soudním jednání možnost položit oběma svědkům otázky, nebo je pro dodržení práva na obhajobu obhájcem nezbytné, aby tyto oba výslechy, včetně otázek dalších účastníků řízení z prvního výslechu, byly v plném rozsahu opakovány a navíc byla advokátovi, který byl oběma předchozím jednáním nepřítomen, poskytnuta možnost pokládat otázky?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. 2016, L 65, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkácího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. 2013, L 294, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne
4. června 2021 – trestní řízení proti HYA a dalším**

(Věc C-348/21)

(2021/C 338/14)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Obžalovaní v původním řízení

HYA a další

Předběžná otázka

Je s čl. 8 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 ve spojení s body 33 a 34 odůvodnění směrnice 2016/343 ⁽¹⁾, jakož i čl. 47 odst. 2 Listiny slučitelný vnitrostátní zákon, podle kterého je zachováno právo obžalovaného být přítomen při řízení a státní zastupitelství řádně splní svou povinnost prokázat vinu obžalovaného, pokud jsou v soudní fázi trestního řízení použity výpovědi svědků, které z objektivních důvodů nelze vyslechnout, pořízené v přípravném řízení, přičemž tito svědkové byli vyslechnuti pouze obžalobou a bez účasti obhajoby, avšak za účasti soudce, a obžaloba mohla účast obhajoby na tomto výslechu umožnit již v přípravném řízení, ale neučinila tak?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. 2016, L 65, , s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 4. června 2021 – trestní řízení proti HYA a další

(Věc C-349/21)

(2021/C 338/15)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Spetsializiran nakazatelen sad

Obžalování v původním řízení

HYA a další

Předběžné otázky

Je v souladu s článkem 15 odst. 1 ve spojení s článkem 5 odst. 1 a bodem 11 odůvodnění směrnice 2002/58 ⁽¹⁾ praxe vnitrostátních soudů v trestním řízení, podle níž soud povolí sledování, zaznamenávání a uchovávání telefonních hovorů podezřelých osob prostřednictvím předem vypracovaného obecného vzorového textu, ve kterém se bez jakékoli individualizace pouze tvrdí, že byla dodržena zákonná ustanovení?

V případě záporné odpovědi: Brání unijní právo tomu, aby byl vnitrostátní zákon vykládán v tom smyslu, že informace získané na základě takového povolení jsou použity k prokázání skutku uvedeného v obžalobě?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Úř. věst. 2002, L 201, s. 37).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 4. června 2021 – trestní řízení

(Věc C-350/21)

(2021/C 338/16)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Účastníci původního trestního řízení

Specializirana prokuratura

Předběžné otázky

Je vnitrostátní zákon [§ 251 odst. 1 Zákon za elektronnte saobshtenia (zákon o elektronických komunikacích)], který stanoví za účelem boje proti závažné trestné činnosti plošné a nerozlišující uchovávání provozních údajů (provozní a lokalizační údaje uživatelů elektronických komunikačních prostředků) po dobu šesti měsíců, v souladu s čl. 15 odst. 1 ve spojení s čl. 5 odst. 1 a bodem 11 odůvodnění směrnice 2002/58, obsahuje-li vnitrostátní zákon určité záruky?

Je vnitrostátní zákon [§ 159a Nakazatelno-procesualen kodeks (trestní řád)], který neomezuje přístup k provozním údajům na to, co je nezbytně nutné a který nepřiznává právo osobám, k jejichž provozním údajům mají přístup donucovací orgány, právo na informace o takovém přístupu, pokud to nebrání trestnímu řízení nebo nestanoví opravný prostředek proti neoprávněnému přístupu, v souladu s čl. 15 odst. 1 ve spojení s čl. 5 odst. 1 a bodem 11 odůvodnění směrnice 2002/58? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Justice de paix du canton de Forest (Belgie) dne 4. června 2021 – ZG v. Beobank SA

(Věc C-351/21)

(2021/C 338/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Justice de paix du canton de Forest

Účastníci původního řízení

Žalobce: ZG

Žalovaná: Beobank SA

Předběžné otázky

- 1) Má poskytovatel služeb podle čl. 38 prvního pododstavce písm. a) směrnice 2007/64/ES ⁽¹⁾ povinnost vynaložit veškeré úsilí nebo povinnost dosáhnout výsledku, pokud jde poskytnutí „údajů týkajících se příjemce“?
- 2) Zahrnují „údaje týkající se příjemce“, které jsou zmíněny v tomto ustanovení, údaje umožňující identifikovat fyzickou nebo právnickou osobu, která přijala platbu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. 2007, L 319, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Belgie) dne 9. června 2021 – Tilman SA v. Unilever Supply Chain Company AG

(Věc C-358/21)

(2021/C 338/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Tilman SA

Odpůrkyně: Unilever Supply Chain Company AG

Předběžná otázka

Je v souladu s čl. 23 odst. 1 písm. a) a odst. 2 Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsané v Luganu dne 30. října 2007, pokud je doložka o soudní příslušnosti obsažena ve všeobecných obchodních podmínkách, na které písemně uzavřená smlouva odkazuje prostřednictvím hypertextového odkazu na internetovou stránku, kde se lze s uvedenými všeobecnými obchodními podmínkami seznámit, stáhnout si je a vytisknout si je, přičemž smluvní strana, vůči níž je tato doložka namítána, nebyla vyzvána, aby s těmito všeobecnými obchodními podmínkami vyslovila souhlas zaškrtnutím políčka na uvedené internetové stránce?

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – HTTS v. Rada

(Věc T-692/15 RENV) ⁽¹⁾

(„Mimosmluvní odpovědnost – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Íránu – Seznam osob a subjektů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“)

(2021/C 338/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburk, Německo) (zástupce: M. Schlingmann, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J. P. Hix a M. Bishop, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (R. Tricot, C. Hödlmayr, J. Roberti di Sarsina a M. Kellerbauer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 268 a 340 SFEU a znějící na náhradu újmy, která žalobkyni údajně vznikla tím, že její jméno bylo zařazeno jednak prováděcím nařízením Rady (EU) č. 668/2010 ze dne 26. července 2010, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2010, L 195, s. 25), do přílohy V nařízení Rady (ES) č. 423/2007 ze dne 19. dubna 2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2007, L 103, s. 1), a jednak nařízením Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 423/2007 (Úř. věst. 2010, L 281, s. 1) do přílohy VIII nařízení č. 961/2010.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie související s tímto řízením i s řízením ve věci T-692/15.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady související s řízením ve věci C-123/18 P.
- 4) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení související s tímto řízením, s řízením ve věci T-692/15 i s řízením ve věci C-123/18 P.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 59, 15.2.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – HM v. Komise(Věc T-587/16 RENV) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AST-SC/03/15 – Nepřipustění k účasti na hodnoticích testech – Žádost o přezkum – Odmítnutí předat tuto žádost výběrové komisi v otevřeném výběrovém řízení z důvodu opožděného podání – Rozdělení pravomocí mezi úřadem EPSO a výběrovou komisí – Právní zájem na podání žaloby“)

(2021/C 338/20)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: HM (zástupce: H. Tettenborn, avocat)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Bohr a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr zaměstnanců (EPSO) ze dne 17. srpna 2015 nepřihlízet k žádosti o přezkum rozhodnutí přijatého výběrovou komisí, kterým bylo rozhodnuto o nepřipustění žalobkyně do další fáze výběrového řízení EPSO/AST-SC/03/15-3.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského úřadu pro výběr zaměstnanců (EPSO) ze dne 17. srpna 2015 nepřihlízet k žádosti o přezkum rozhodnutí přijatého výběrovou komisí, kterým bylo rozhodnuto o nepřipustění žalobkyně do další fáze výběrového řízení EPSO/AST-SC/03/15-3 se zrušuje.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s původním řízením před Soudem pro veřejnou službu Evropské unie (F-17/16) a Tribunálem (T-587/16), řízením před Soudním dvorem ve věci C-70/19P, jakož i tímto řízením po vrácení věci (T-587/16 RENV).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 191, 30.5.2016 (věc původně vedená u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-17/16 a předaná k Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – Bateni v. Rada(Věc T-455/17) ⁽¹⁾

(„Mimosmluvní odpovědnost – Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vůči Íránu – Seznam osob a subjektů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Pravomoc Tribunálu – Promlčení – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“)

(2021/C 338/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Naser Bateni (Hamburk, Německo) (zástupce: M. Schlingmann, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J. P. Hix a M. Bishop, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: C. Hödlmayr, J. Roberti di Sarsina a M. Kellerbauer, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článků 268 a 340 SFEU a znějící na náhradu újmy, která žalobci údajně vznikla tím, že jeho jméno bylo zařazeno na seznamy obsažené zaprvé v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. 2010, L 195, s. 39), a to rozhodnutím Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. 2011, L 319, s. 71), a v příloze VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. 2010, L 281, s. 1), a to prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. 2011, L 319, s. 11), zadruhé v příloze IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. 2012, L 88, s. 1) a zatřetí v příloze rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. 2013, L 306, s. 18), a v příloze prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013, kterým se provádí nařízení č. 267/2012 (Úř. věst. 2013, L 306, s. 3).

Výrok

- 1) Žaloba se zčásti odmítá jako nepřipustná a zčásti zamítá jako neopodstatněná.
- 2) Naser Bateni ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 300, 11.9.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. července 2021 – Nike European Operations Netherlands a Converse Netherlands v. Komise

(Věc T-648/19) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Podpora provedená Nizozemskem ve prospěch společnosti Nike – Předběžná daňová rozhodnutí (tax rulings) – Rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení – Zásada obvyklých tržních podmínek – Zvýhodnění – Selektivní povaha – Rovné zacházení – Řádná správa – Nedostatečné předběžné posouzení – Závažné obtíže – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2021/C 338/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nizozemsko), Converse Netherlands BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: R. Martens a D. Colgan, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P.-J. Loewenthal a S. Noë, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2019) 6 final ze dne 10. ledna 2019 o státní podpoře SA.51284 (2018/NN) – Nizozemsko – Možná státní podpora ve prospěch společnosti Nike, kterým se zahajuje formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem Nike European Operations Netherlands BV a Converse Netherlands BV se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 413, 9.12.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – Irish Wind Farmers' Association a další v. Komise(Věc T-680/19) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Odvětví energetiky – Irská právní úprava daně z nemovitostí určených k podnikání – Způsob výpočtu výše daně, kterou mají odvádět výrobci elektřiny z fosilních paliv – Stížnost podaná provozovateli větrných parků – Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory – Nezahájení formálního vyšetřovacího řízení – Závažné obtíže – Procesní práva zúčastněných stran“)

(2021/C 338/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Irish Wind Farmers' Association Clg (Kilkenny, Irsko), Carrons Windfarm Ltd (Shanagolden, Irsko), Foyle Windfarm Ltd (Dublin, Irsko), Greenoge Windfarm Ltd (Bunclogh, Irsko), (zástupkyně: M. Segura Catalán a M. Clayton, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann a S. Noë, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2019) 5257 final ze dne 9. července 2019 o státní podpoře SA.44671 (2019/NN) – Irsko.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 423, 16.12.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – ID v. ESVČ(Věc T-28/20) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Smluvní zaměstnanci – Rozhodnutí o propuštění před koncem zkušební doby – Zjevná nedostatečnost práce – Nevhodné chování – Článek 84 pracovního řádu“)

(2021/C 338/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ID (zástupce: C. Bernard Glanz, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (zástupci: S. Marquardt a R. Spáč, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU znějící jednak na zrušení rozhodnutí ESVČ ze dne 6. března 2019 o ukončení smlouvy žalobce před koncem zkušební doby a jednak na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, která žalobci údajně vznikla v důsledku tohoto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá

2) ID se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 23.3.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – Frommer v. EUIPO – Minerva (I-cosmetics)

(Věc T-205/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie I-cosmetics – Skutečné užívání ochranné známky – Článek 51 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 338/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Angela Frommer (Unterschleißheim, Německo) (zástupce: F. Remmert, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Minerva GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: R. Dissmann, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. února 2020 (věc R 675/2019-2) týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi Minerva a A. Frommer.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá
- 2) Angela Frommer ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).
- 3) Společnost Minerva GmbH ponese vlastní náklady řízení

⁽¹⁾ Úř. věst. C 201, 15.6.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – Micron Technology v. EUIPO (INTELLIGENCE, ACCELERATED)

(Věc T-386/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie INTELLIGENCE, ACCELERATED – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2021/C 338/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Micron Technology, Inc. (Boise, Idaho, Spojené státy) (zástupce: M. Edenborough, QC)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a V. Ruzek, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. dubna 2020 (věc R 2873/2019-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení INTELLIGENCE, ACCELERATED k zápisu jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá
- 2) Společnosti Micron Technology, Inc se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 271, 17.8.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. července 2021 – S. Tous v. EUIPO – Zhejiang China-Best Import & Export (Lampa)

(Věc T-492/20) (¹)

(„(Průmyslový) vzor Společenství – Řízení o prohlášení neplatnosti – Zapsaný (průmyslový) vzor Společenství představující lampu – Starší ochranné známky Evropské unie znázorňující plyšového medvídku – Důvody neplatnosti – Článek 25 odst. 1 písm. b) a e) nařízení (EU) č. 6/2002“)

(2021/C 338/27)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: S. Tous, SL (Manrèse, Španělsko) (zástupci: D. Gómez Sánchez a J. Gracia Alberó, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: A. Söder, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Hangzhou, Čína)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. května 2020 (věc R 1553/2019-3) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi S. Tous a Zhejiang China-Best Import & Export.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti S. Tous, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 313, 21.9.2020.

Usnesení místopředsedy Tribunálu ze dne 2. července 2021 – Bourel a další v. Komise**(Věc T-777/19 R)****(„Řízení o předběžných opatřeních – Státní podpory – Výstavba větrných elektráren – Individuální opatření podpory poskytnuté Francií ve prospěch několika mořských větrných elektráren – Rozhodnutí prohlašující podpory za slučitelné s vnitřním trhem – Započetí prací – Návrh na předběžné opatření – Neexistence naléhavosti“)****(2021/C 338/28)***Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: David Bourel (Pléneuf Val André, Francie) a dalších 5 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesen (zástupce: M. Le Berre, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Stromsky a A. Bouchagiar, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článků 278 a 279 SFEU znějící zejména na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise C(2019) 5498 final ze dne 26. června 2019, kterým se rozhodla nevznést námitku vůči podporám ve prospěch několika mořských větrných elektráren oznámeným Francouzskou republikou.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení Tribunálu ze dne 25. června 2021 – OM v. Komise**(Věc T-728/20) ⁽¹⁾****(„Žaloba na neplatnost – Veřejná služba – Úředníci – Sociální zabezpečení – JSIS – Úhrada léčebných nákladů – Zamítnutí žádosti – Zamítnutí stížnosti – Nahrazení odůvodnění – Podání druhé stížnosti – Lhůta k podání žaloby – Nepřípustnost“)****(2021/C 338/29)***Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: OM (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Hohenecker a L. Vernier, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Úřadu Komise pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) ze dne 9. a 17. září 2019, kterými bylo odmítnuto proplacení výdajů žalobkyně na zdravotní testy, a dále na zrušení rozhodnutí ze dne 23. března 2020, kterým byla zamítnuta stížnost podaná proti těmto rozhodnutím.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) OM se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 53, 15.2.2021.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. července 2021 – Mendes de Almeida v. Rada**(Věc T-75/21) (¹)**

(„Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce – Nařízení (EU) 2017/1939 – Jmenování evropských žalobců Úřadu evropského veřejného žalobce – Jmenování jednoho z kandidátů navržených Portugalskem – Lhůta k podání žaloby – Počátek běhu lhůty – Nepřípustnost“)

(2021/C 338/30)*Jednací jazyk: portugalsština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugalsko) (zástupci: R. Leandro Vasconcelos a M. Marques de Carvalho, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: K. Pleśniak, R. Meyer, K. Kouri a J. Gil, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Rady 2020/1117 ze dne 27. července 2020 o jmenování evropských žalobců Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. 2020, L 244, s. 18) v rozsahu, v němž je evropským žalobcem Úřadu evropského veřejného žalobce jako dočasný zaměstnanec zařazený do platové třídy AD 13 na neobnovitelné funkční období tří let ode dne 29. července 2020 jmenován José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra.

Výrok

- 1) Žaloba se jako nepřípustná odmítá.
- 2) O žádosti o zrychlené řízení již není důvodné rozhodovat.
- 3) O návrhu Rady na rozhodnutí o překážce v řízení již není důvodné rozhodovat.
- 4) Ana Carla Mendes de Almeida nahradí náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 128, 12.4.2021.

Žaloba podaná dne 21. června 2021 – Německo v. Komise**(Věc T-349/21)****(2021/C 338/31)***Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller a R. Kanitz, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2021/534 ze dne 24. března 2021, kterým se podle čl. 39 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/33/EU stanoví, zda je opatření přijaté Německem s cílem zakázat, aby byl na trh uveden model výtahu vyráběný společností Orona, důvodné, či nikoli ⁽¹⁾,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že v důsledku nezohlednění významu požadavku na svislou vzdálenost mezi střechou klece a stropem šachty došlo k porušení oddílu 2.2 přílohy I směrnice 95/16/ES ve spojení s harmonizovanou normou EN 81-1
 - Komise nezohlednila význam svislé vzdálenosti mezi střechou klece a stropem šachty, kterou předepisuje harmonizovaná norma EN 81-1 v původním znění a v současném znění (EN 81-20) ji dokonce zdůrazňuje. Napadené rozhodnutí předně zásadním způsobem opomíjí výpočet minimální svislé vzdálenosti. Podle Komise navíc pro posouzení základních požadavků na ochranu zdraví a bezpečnost dle směrnice 95/16/ES není v první řadě rozhodující tato svislá vzdálenost, nýbrž objem únikového prostoru nad klecí. Komise mimoto chybně srovnává požadavky na únikový prostor a volný prostor v horní části šachty s týmiž požadavky na prostor v dolní části šachty.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že v důsledku nesprávného určení scénářů nehod relevantních pro posouzení došlo k porušení oddílu 2.2 přílohy I směrnice 95/16/ES ve spojení s harmonizovanou normou EN 81-1
 - Komise provedla nesprávné posouzení požadavků podle oddílu 2.2 přílohy I směrnice 95/16/ES ohledně zabránění riziku sevření, když v bodě 55 odůvodnění napadeného rozhodnutí zohlednila jako relevantní scénář nehody pouze selhání přidavné brzdy.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že v důsledku nezohlednění významu potřebného času pro zaujetí bezpečné polohy a rizika nekontrolovatelného pohybu výtahové klece vzhůru došlo k nesprávnému zjištění skutkového stavu
 - Komise v rámci celkového posouzení vychází v bodech 55 až 57 odůvodnění napadeného rozhodnutí z chybných předpokladů o nebezpečnosti a pravděpodobnosti nekontrolovatelného pohybu výtahové klece vzhůru.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že převzetím chybných údajů ze studie společnosti Conformance došlo k nesprávnému zjištění a posouzení skutkového stavu
 - Komise své rozhodnutí založila na chybném celkovém srovnání ze studie společnosti Conformance.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení pravidel dokazování a čl. 5 odst. 2 směrnice 95/16/ES
 - Komise v rozhodnutí nedostatečně zohlednila, že doklady o shodě předložené výrobcem nejsou v podstatných bodech úplné. Z bodů odůvodnění kromě toho vyplývá, že se Komise chybně domnívá, že důkazní břemeno leží na straně orgánu pro dohled nad trhem, je-li při odchylce od normy sporné, zda by bezpečnostní požadavky byly splněny v rámci rovnocenného alternativního řešení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, L 106, s. 60.

Žaloba podaná dne 25. června 2021 – Hotel Cipriani v. EUIPO – Altunis (CIPRIANI FOOD)**(Věc T-358/21)**

(2021/C 338/32)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobce:* Hotel Cipriani (Benátky, Itálie) (zástupci: M. Rieger Jansen, D. Op de Beeck a W. Pors, advokáti)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Lda (Funchal, Portugalsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Další účastnice v řízení před odvolacím senátem*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie CIPRIANI FOOD – Ochranná známka Evropské unie č. 683 250*Řízení před EUIPO:* Řízení o zrušení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. dubna 2021, ve věci R 1599/2020-4**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí v plném rozsahu zrušil;
- potvrdil zrušení žaloby v plném rozsahu a napadenou ochrannou známku Evropské unie zrušil,
- uložil EUIPO a případným vedlejším účastníkům, že ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení navrhovatele na zrušení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Porušení čl. 15 nařízení Rady (ES) č. 207/2009;
- Pochybení odvolacího senátu způsobené tím, že rozhodl, že „přípravky vyrobené z obilovin“ nelze vhodně rozčlenit.

Žaloba podaná dne 18. června 2021 – ClientEarth v. Komise**(Věc T-359/21)**

(2021/C 338/33)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* ClientEarth AISBL (Brusel, Belgie) (zástupci: F. Logue, Solicitor a J. Kenny, Barrister at Law)*Žalovaná:* Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- Zrušil konkludentní rozhodnutí žalované ze dne 9. dubna 2021, kterým jí nebyly zpřístupněny požadované dokumenty a informace v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ a nařízením (ES) č. 1367/2006⁽²⁾ týkající se zaprvé účinných látek mankozeb a cypermethrin a zadruhé hlasování členských států ve Stálém výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva ve vztahu k prováděcím nařízením Komise (EU) č. 2019/2094⁽³⁾, č. 2020/2087⁽⁴⁾, č. 2019/1589⁽⁵⁾ a č. 2018/1262⁽⁶⁾, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaná neuvedla odůvodnění v rozporu s čl. 8 odst. 1 nařízením (ES) č. 1049/2001, čl. 41 odst. 2 třetí odrážkou Listiny základních práv Evropské unie a čl. 296 odst. 2 SFEU.

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13).
- ⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/2094 ze dne 29. listopadu 2019, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o prodloužení doby platnosti schválení účinných látek benfluralin, dimoxystrobin, fluazinam, flutolanil, mankozeb, mekoprop-P, mepikvat, metiram, oxamyl a pyraklostrobin (Úř. věst. 2019, L 317, s. 102).
- ⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2087 ze dne 14. prosince 2020, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh neobnovuje schválení účinné látky mankozeb a kterým se mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 (Úř. věst. 2020, L 423, s. 50).
- ⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1589 ze dne 26. září 2019, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o prodloužení doby platnosti schválení účinných látek amidosulfuron, beta-cyfluthrin, bifenox, chlortaluron, klofentezin, klomazon, cypermethrin, daminozid, deltamethrin, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, fenoxaprop-P, fenpropidin, fludioxonil, flufenacet, fosthiazát, indoxakarb, lenacil, MCPA, MCPB, nikosulfuron, pikloram, prosulfokarb, pyriproxyfen, thiofanát-methyl, triflusulfuron a tritosulfuron (Úř. věst. 2019, L 248, s. 24).
- ⁽⁶⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1262 ze dne 20. září 2018, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 540/2011, pokud jde o prodloužení doby platnosti schválení účinných látek 1-methylcyklopropan, beta-cyfluthrin, chlortalonil, chlortaluron, klomazon, cypermethrin, daminozid, deltamethrin, dimethenamid-P, diuron, fludioxonil, flufenacet, flurtamon, fosthiazát, indoxakarb, MCPA, MCPB, prosulfokarb, thiofanát-methyl a tribenuron (Úř. věst. 2018, L 238, s. 62).

Žaloba podaná dne 29. června 2021 – Coinbase v. EUIPO – bitFlyer (coinbase)

(Věc T-366/21)

(2021/C 338/34)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Coinbase, Inc. (San Francisco, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: A. Nordemann, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: bitFlyer Inc. (Tokio, Japonsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie ve vztahu k ochranné známce coinbase – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 1 308 248

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. dubna 2021, ve věci R 1751/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 30. června 2021 – Unimax Stationery v. EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni)

(Věc T-369/21)

(2021/C 338/35)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Unimax Stationery (Daman, Indie) (zástupkyně: E. Amoah, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokio, Japonsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie uni – Ochranná známka Evropské unie č. 6 920 615

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. dubna 2021, ve věci R 1909/2020-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 59 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b) a d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 1. července 2021 – Etablissements Nicolas v. EUIPO – St. Nicolaus (NICOLAS)**(Věc T-373/21)**

(2021/C 338/36)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Etablissements Nicolas (Thiais, Francie) (zástupce: T. de Haan, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* St. Nicolaus a.s. (Liptovský Mikuláš, Slovensko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Majitelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie NICOLAS – Ochranná známka Evropské unie č. 6 231 484*Řízení před EUIPO:* Řízení o zrušení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. dubna 2021, ve věci R 1195/2020-4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO a vedlejší účastníci náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených žalobkyní v souvislosti s řízením před čtvrtým odvolacím senátem Úřadu.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 2. července 2021 – Instituto Cervantes v. Komise**(Věc T-376/21)**

(2021/C 338/37)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Instituto Cervantes (Madrid, Španělsko) (zástupce: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- prohlásil žalobu za přípustnou;

- zrušil rozhodnutí Evropské komise, která byla část 3 (španělský jazyk) zakázky na rámcové smlouvy na výuku jazyků pro orgány, instituce a agentury Evropské unie (č. HR/2020/OP/0014) přidělena na prvním místě seskupení CLL Centre de Langues-Allingua a na druhém místě žalobkyni;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí z hlediska posouzení relativních charakteristik nabídek.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z neprovedení srovnání relativních charakteristik nabídek.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, jehož se měla Komise dopustit tím, že odmítla části nabídky přístupné prostřednictvím hypertextového odkazu začleněného do textu, a to bez ověření jejich řádnosti.
4. Čtvrtý žalobní důvod, uplatněný podpůrně, vycházející zaprvé z neexistence vztahu mezi posouzením vnitřních charakteristik nabídky žalobkyně a jejím hodnocením v dílčích kritériích 1.1 a 1.2 stanovených v oznámení o zakázce, a zadruhé z porušení zásady transparentnosti.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení cíle spočívajícího v co největší otevřenosti veřejných zakázek hospodářské soutěži.

Žaloba podaná dne 5. července 2021 – Flybe v. Komise

(Věc T-380/21)

(2021/C 338/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Flybe Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: G. Peretz; QC a D. Colgan, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 23. dubna 2021, které se týká jejího schválení dohody o uvolnění letištních časů mezi British Airways a Flybe Limited, ve věci č. COMP/M.6447 – IAG/BMI, a to zrušením poznámky pod čarou č. 23 napadeného rozhodnutí, anebo podpůrně, aby změnil poznámku pod čarou č. 23 napadeného rozhodnutí, a
- přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se Komise dopustila nesprávného skutkového zjištění při vysvětlování omezení uložených v rámci dohody o uvolnění letištních časů. Žalobkyně uvádí, že dohoda, sjednaná společnostmi British Airways a Flybe limited (dříve Thyme OPCO Limited), neobsahuje žádnou zmínku o potřebě, že každé postoupení letištních časů musí být spojeno s převodem provozní licence. Žalobkyně tvrdí, že Komise doplněním formulace „tzn. spolu s provozní licencí Thyme“ v poznámce pod čarou č. 23 tudíž nesprávně uvedla to, co mělo být shrnutím dohody.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise řádně neposoudila způsobilost žalobkyně být schopna vyhovět dodatečnému požadavku postoupit opravné letištní časy pouze jako součást převodu provozní licence, což je v rozporu s tím, co je možné podle předpisů Spojeného království o udělování licencí leteckým společnostem.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise nezohlednila skutkový, hospodářský a právní kontext dohody o uvolnění letištních časů, z kterého vyplývá, že není třeba uložit požadavek v souvislosti s převodem provozní licence.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že přístup Komise je v rozporu se zásadou právní jistoty. Žalobkyně uvádí, že závazky skupiny International Consolidated Airlines Group neobsahují omezení převodu opravných letištních časů.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila právo žalobkyně být slyšena tím, že uložila omezení, aniž toto omezení nejprve projednala s žalobkyní.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění. Žalobkyně tvrdí, že Komise neuvádí žádné důvody pro uložení omezení žalobkyni v rozporu s požadavkem, že právní akty uvádějí důvody, na nichž jsou založeny.

Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Banque postale v. SRB

(Věc T-383/21)

(2021/C 338/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Banque postale (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- podle článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2021/22 ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného fondu pro řešení krizí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- podle článku 277 SFEU prohlásil následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci za nepoužitelná:
 - čl. 69 odst. 1 a 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - čl. 4 odst. 2, články 6 a 7 a přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení v rozsahu, v němž způsob výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí stanovený nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí a nařízením v přenesené pravomoci neodráží skutečnou velikost institucí, ani jejich skutečné riziko.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality v rozsahu, v němž mechanismus příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí stanovený nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí a nařízením v přenesené pravomoci se zakládá na posouzení, které uměle zvyšuje rizikový profil takových velkých francouzských institucí, jako je žalobkyně, a vede tak k nepřiměřeně vysoké částce příspěvku.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty, jelikož výpočet výše příspěvků předem stanovený v nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, nařízení v přenesené pravomoci a v prováděcím nařízení nelze předvídat v dostatečném časovém předstihu s přesností, a dále tento výpočet nezávisí ani tak na situaci a rizikovém profilu instituce, jako spíše na její relativní situaci ve vztahu k ostatním přispívajícím institucím. Konečně má žalobkyně za to, že Komise neměla být odpovědná za stanovení ukazatelů rizik v rámci nařízení v přenesené pravomoci, jelikož tato kritéria představují při určování výše příspěvků vysoce strukturující a rozhodující prvek (článek 290 SFEU).
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí neobsahuje dostatečně jasné a úplné údaje k odůvodnění a kontrole výše dlužného příspěvku.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady účinné soudní ochrany. Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobkyně uvádí rovněž skutečnost, že napadené rozhodnutí neobsahuje dostatečně jasné a úplné údaje k odůvodnění a kontrole výše dlužného příspěvku.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o omezení použití neodvolatelných platebních příslibů z důvodu, že napadené rozhodnutí přesně a podrobně neuvádí, proč je nezbytné stanovit horní hranici pro použití neodvolatelných platebních příslibů (dále jen „EIP“) na 15 %, a dále přijmout jako záruku pouze hotovost.
7. Sedmý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že riziko procyklického chování a likvidity, kterých se SRB dovolává za účelem omezení využívání EIP, jsou neopodstatněná, a to zejména s ohledem na charakteristické rysy EIP a kontext jejich používání.
8. Osmý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení. Žalobkyně tvrdí, že SRB vychází z nesprávného výkladu ustanovení, která umožňují využívání EIP tím, že na základě abstraktní analýzy ukládá totožné opatření všem institucím, a dále zbavuje tato ustanovení užitečného účinku v rozsahu, v němž je podíl EIP systematicky a bez dostatečného odůvodnění omezen na zákonné minimum.

Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Confédération nationale du Crédit Mutuel a další v. SRB

(Věc T-384/21)

(2021/C 338/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Paříž, Francie) a 26 dalších žalobců (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunal:

— na základě článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2021/22 ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného fondu pro řešení krize v rozsahu, v němž se týká žalobců;

- na základě článku 277 SFEU prohlásil za nepoužitelná následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci:
- článek 69 odst. 1, čl. 69 odst. 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
- článek 4 odst. 2, články 6 a 7, jakož i přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
- článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňují žalobci osm žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné nebo podobné, jako důvody uplatňované v rámci věci T-383/21, *Banque postale v. SRB*.

Žaloba podaná dne 7. července 2021 – BPCE a další v. SRB

(Věc T-385/21)

(2021/C 338/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: BPCE (Paříž, Francie) a 44 dalších žalobců (zástupci: A. Gosset- Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunal:

- na základě článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2021/22 ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného fondu pro řešení krize v rozsahu, v němž se týká žalobců;
- na základě článku 277 SFEU prohlásil za nepoužitelná následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci:
 - článek 69 odst. 1, čl. 69 odst. 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - článek 4 odst. 2, články 6 a 7, jakož i přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňují žalobci osm žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné nebo podobné, jako důvody uplatňované v rámci věci T-383/21, *Banque postale v. SRB*.

Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Crédit agricole a Crédit agricole Corporate and Investment Bank v. Komise

(Věc T-386/21)

(2021/C 338/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Crédit agricole SA (Montrouge, Francie), Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (zástupci: D. Beard, barrister, a C. Hutton, solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil, a to částečně nebo v celém rozsahu, rozhodnutí Evropské komise ze dne 28. dubna 2021 (C(2021) 2871);
- zrušil, a to částečně nebo v celém rozsahu, sankci uloženou rozhodnutím Evropské komise ze dne 28. dubna 2021 (C(2021) 2871);
- uložil Evropské komisi povinnost přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s rozsudkem Soudního dvora podle článku 266 SFEU;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů vynaložených žalobkyněmi v souvislosti s touto žalobou a se všemi následujícími fázemi tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení a nesprávných skutkových zjištění Komise při konstatování, že se žalobkyně podílely na jediném a pokračujícím protiprávním jednání z hlediska účelu:
 - Komise se dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávných skutkových zjištění, když shledala, že údajná výměna informací o kategoriích chování představuje jednání protiprávní z hlediska účelu, která mohou být součástí jediného a pokračujícího protiprávního jednání.
 - Komise neprovedla potřebnou analýzu na podporu konstatování jednání protiprávního z hlediska účelu ve vztahu k údajnému koordinování kategorií chování.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení a nesprávných skutkových zjištění Komise při konstatování, že se žalobkyně podílely na celkovém plánu a že jejich údajná účast byla pokračující.
 - Komise neprokázala, že by se žalobkyně podílely na celkovém plánu nebo že by o něm věděly.
 - Komise neprokázala, že by se první nebo druhá žalobkyně podílely na pokračujícím protiprávním jednání.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z nesprávného právního posouzení Komise spočívajícího v domněnce, že druhá žalobkyně věděla o některých informacích.
 - Komise se dopustila nesprávného právního posouzení a nesprávných skutkových zjištění spočívajících v domněnce, že hospodářské subjekty věděly o všech informacích obsažených v chatu společnosti Bloomberg již z toho pouhého důvodu, že byly přihlášeny do chatovací místnosti. Komise tudíž buď nesprávně vyložila stávající judikaturu, nebo nepřiměřeně rozšířila její použití.

4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávných skutkových zjištění a zjevně nesprávného právního posouzení Komise při výpočtu výše sankce.
- Komise se nepřipustně odchýlila od pokynů pro výpočet pokut, když při výpočtu hodnoty obratu nevycházela z posledního celého roku, ve kterém docházelo k údajnému protiprávnímu jednání.
 - Komise porušila zásadu rovného zacházení při určování specifického odrazujícího koeficientu.
 - Komise se nepřipustně odchýlila od pokynů pro výpočet pokut, když pro výpočet hodnoty obratu nepoužila nejlepší dostupné údaje.
 - Komise nesprávně posoudila závažnost a polehčující okolností.
 - Komise se dopustila zjevně nesprávných skutkových zjištění při posuzování délky trvání protiprávního jednání.

Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Société générale a další v. SRB

(Věc T-387/21)

(2021/C 338/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Société générale (Paříž, Francie) Crédit du Nord (Lille, Francie) a SG Option Europe (Puteaux, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- na základě článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2021/22 ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného fondu pro řešení krize v rozsahu, v němž se týká žalobců;
- na základě článku 277 SFEU prohlásil za nepoužitelná následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci:
 - článek 69 odst. 1, čl. 69 odst. 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - článek 4 odst. 2, články 6 a 7, jakož i přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňují žalobci osm žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné nebo podobné, jako důvody uplatňované v rámci věci T-383/21, Banque postale v. SRB.

Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Crédit agricole a další v. SRB**(Věc T-388/21)**

(2021/C 338/44)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Crédit agricole SA (Montrouge, Francie) a 48 dalších žalobců (zástupci: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- na základě článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2021/22 ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného fondu pro řešení krize v rozsahu, v němž se týká žalobců;
- na základě článku 277 SFEU prohlásil za nepoužitelná následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci:
 - článek 69 odst. 1, čl. 69 odst. 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - článek 4 odst. 2, články 6 a 7, jakož i přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňují žalobci osm žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné nebo podobné, jako důvody uplatňované v rámci věci T-383/21, Banque postale v. SRB.

Žaloba podaná dne 7. července 2021 – BNP Paribas v. SRB**(Věc T-397/21)**

(2021/C 338/45)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: BNP Paribas (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- na základě článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2021/22 ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného fondu pro řešení krize v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

- na základě článku 277 SFEU prohlásil za nepoužitelná následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci:
- článek 69 odst. 1, čl. 69 odst. 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
- článek 4 odst. 2, články 6 a 7, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci;
- článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje osm žalobních důvodů, které jsou v zásadě totožné nebo podobné jako žalobní důvody uplatňované v rámci věci T-383/21, *Banque Postale v. SRB*.

Žaloba podaná dne 6. července 2021 – Ryanair a Ryanair Sun v. Komise

(Věc T-398/21)

(2021/C 338/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko), Ryanair Sun S.A. (Varšava, Polsko) (zástupci: F. C. Laprévotte, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating a I. G. Metaxas Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované ze dne 22. prosince 2020 o státní podpoře SA.59158 – Polsko – COVID-19 – *Podpora pro LOT* (¹) a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že žalovaná nesprávně použila Dočasný rámec pro opatření státní podpory na podporu hospodářství při stávajícím šíření koronavirové nákazy COVID-19. Žalovaná konkrétně neprokázala, že je společnost LOT oprávněna k získání rekapitalizační podpory podle Dočasného rámce, a neposoudila, zda vedle rekapitalizace existovaly jiné vhodnější a méně omezující opatření. Žalobkyně rovněž tvrdí, že žalovaná provedla vadnou analýzu přiměřenosti, pokud jde o částku rekapitalizace, o odměnu z poskytnuté podpory a podmínky ukončení podpory ze strany státu a také o prvky podpory týkající se oblasti řízení a zamezení nepatřičnému narušování hospodářské soutěže.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že žalovaná nesprávně použila čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, když měla za to, že může sloužit za právní základ odůvodňující přiznání podpory. Žalobkyně rovněž tvrdí, že žalovaná neprokázala nezbytnost, vhodnost a přiměřenost podpory k řešení vážné poruchy v polském hospodářství a neprovedla „test vyváženosti“, kdy má vyvážit očekávané pozitivní dopady podpory v podobě naplnění cílů stanovených v čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU proti jejím negativním dopadům v podobě narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že napadené rozhodnutí porušuje konkrétní ustanovení SFEU a obecné zásady evropského práva, které byly základem liberalizace letecké dopravy v EU od druhé poloviny osmdesátých let (to znamená zákaz diskriminace, volný pohyb služeb – uplatňovaný v letecké dopravě prostřednictvím nařízení (ES) č. 1008/2008⁽²⁾ – a svoboda usazování).
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná nezačala formální vyšetřovací řízení navzdory závažným obtížím a porušila procesní práva žalobkyň.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná porušila svoji povinnost uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, C 260, s. 10.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (přepracované znění) (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. 2008, L 293, s. 3).

Žaloba podaná dne 7. července 2021 – KN v. Parlament

(Věc T-401/21)

(2021/C 338/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: KN (zástupci: M. Casado García-Hirschfeld a M. Aboudi, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil, že je tato žaloba přípustná;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- rozhodl o náhradě nemajetkové újmy vyčíslené ex aequo et bono na částku 100 000 eur;
- uložil žalovanému náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 28. dubna 2021 o udělení absolutoria za plnění souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2019, oddíl VI – Evropský hospodářský a sociální výbor [2020/2145(DEC)], a usnesení Evropského parlamentu ze dne 29. dubna 2021 obsahujícímu vyjádření, která jsou nedílnou součástí výše uvedeného rozhodnutí, uplatňuje žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 16 odst. 1 SFEU, článků 1 a 8 Listiny základních práv Evropské unie, článků 4 a 5 nařízení 2018/1725⁽¹⁾, jakož i z porušení zásady důvěrnosti disciplinárních řízení a soudních informací a článku 10 nařízení č. 883/2013⁽²⁾.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva na presumpci nevinu, zásady řádné správy a zásady proporcionality.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. 2013, L 248, s. 1).

Žaloba podaná dne 7. července 2021 – Dexia Crédit Local v. SRB**(Věc T-405/21)**

(2021/C 338/48)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Dexia Crédit Local (Paříž, Francie) (zástupci: H. Gilliams a J. M. Gollier, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 14. dubna 2021 o výpočtu příspěvků předem na rok 2021 do Jednotného výboru pro řešení krizí s referenčním číslem SRB/ES/2021/22;
- uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 69 nařízení č. 806/2014 přijatým rozhodnutím v rozsahu, v němž stanoví cílovou úroveň pro rok 2021 na osminu z 1,35 % hodnoty pojištěných vkladů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti nařízení v přenesené pravomoci č. 2015/63:
 - z důvodu porušení zásady proporcionality tím, že výpočet příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krize zaprvé není v souladu s cíli nařízení č. 806/2014, zadruhé nezohledňuje skutečnost, že žalobkyně je úvěrovou institucí v postupné likvidaci, na kterou se vztahuje veřejná záruka a která v zásadě nikdy nemůže využít prostředky z Jednotného fondu pro řešení krize a zatřetí způsobuje, že nařízené řešení je nákladnější;
 - z důvodu porušení zásady rovného zacházení tím, že zachází stejným způsobem s institucemi, které jsou v postupné likvidaci a na které se vztahuje veřejná záruka, a s institucemi, které v likvidaci nejsou.
3. Třetí žalobní důvod podpůrně vychází z porušení zásad proporcionality a rovného zacházení Jednotným výborem pro řešení krizí ze stejných důvodů, jako jsou důvody vylíčené v rámci druhého žalobního důvodu, jelikož tento výbor nedodržel tyto zásady tím, že bez přizpůsobení uplatnil na žalobkyni ustanovení nařízení v přenesené pravomoci č. 2015/63.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatku transparentnosti a neuvedení odůvodnění, neboť poskytnuté informace neumožňují užitečně využít právo na obhajobu.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z neexistence právního základu článků 5, 69 a 70 nařízení č. 806/2014, jelikož tyto články byly přijaty na základě článku 114 SFEU, i když se nejedná o sbližování právních předpisů.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z neexistence právního základu článků 5, 69 a 70 nařízení č. 806/2014, neboť tyto články byly přijaty na základě článku 114 SFEU, i když se jedná o daňové právní předpisy.

**Žaloba podaná dne 8. července 2021 – Credit Suisse Group a Credit Suisse Securities (Europe)
v. Komise**

(Věc T-406/21)

(2021/C 338/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Credit Suisse Group AG (Curych, Švýcarsko), Credit Suisse Securities (Europe) Ltd (Londýn, Spojené království)
(zástupci: R. Wesseling a F. ten Have, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 1 rozhodnutí Komise C(2021) 2871 ze dne 28. dubna 2021 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (Věc AT.40346 – SSA Bonds) (dále jen „rozhodnutí“); podpůrně zrušil čl. 1 písm. d) rozhodnutí a ještě podpůrněji zčásti zrušil čl. 1 písm. d) rozhodnutí v rozsahu, v němž je v něm konstatováno, že oznámení týkající se určení cen omezují hospodářskou soutěž z hlediska účelu nebo že se žalobkyně podílely na jediném a trvajícím protiprávním jednání po celou dobu uvedenou ve zmíněném článku;
- zrušil čl. 2 písm. d) rozhodnutí a podpůrně zčásti zrušil čl. 2 písm. d) rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení nebo podpůrně náhradu přiměřené části nákladů vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila článek 101 SFEU a nedostatečně odůvodnila svůj závěr, že žalobkyně jednaly s cílem omezit nebo narušit hospodářskou soutěž. Konkrétně
 - Komise porušila článek 101 SFEU tím, že nedostatečně posoudila relevantní právní a hospodářský kontext a neunesla své důkazní břemeno stran okolnosti, že jednání dotčené v rozhodnutí omezuje hospodářskou soutěž z hlediska účelu;
 - podpůrně Komise porušila článek 101 SFEU tím, že dospěla k závěru, že oznámení týkající se určení cen omezují hospodářskou soutěž z hlediska účelu;
 - pokud jde o oznámení týkající se určení cen, Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když posouzení toho, zda jednání omezuje hospodářskou soutěž z hlediska účelu, nahradila posouzením toho, zda jednání nespadá do působnosti článku 101 SFEU jako vedlejší omezení.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila článek 101 SFEU tím, že nesprávně uplatnila pojem jediného a trvajícího protiprávního jednání. Konkrétně
 - Komise neprokázala a dostatečně neodůvodnila, že častá komunikace ve stálých chatovacích místnostech s mnoha účastníky, k níž docházelo do února 2013, a ojedinělá dvoustranná komunikace, která následovala od února 2013, měla všeobecný plán sledující společný cíl;

- Komise neprokázala a dostatečně neodůvodnila, že žalobkyně od února 2013 věděly nebo měly vědět o dvoustranné komunikaci dalších hospodářských subjektů anebo ji mohly rozumně předpokládat;
 - v rozhodnutí není prokázáno ani v něm není dostatečně odůvodněno, že tvrzené protiprávní jednání bylo trvalé;
 - v rozhodnutí není prokázána existence jediného a trvalého protiprávního jednání po celou dobu uvedenou v čl. 1 písm. d) rozhodnutí.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že způsob výpočtu výše pokuty, který použila Komise, odporuje článku 23 nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾, pokynům Komise o pokutách ⁽²⁾ a povinnosti uvést odůvodnění. Konkrétně
- Komise neuvedla dostatečné odůvodnění, na jehož základě by žalobkyně mohly posoudit, zda způsob výpočtu výše pokuty není vadný;
 - Komise použila náhradní hodnotu tržeb, která značně převyšuje hodnotu tržeb žalobkyň, a tedy ekonomický význam tvrzeného protiprávního jednání, přičemž se odchýlila od pojmu „hodnota tržeb“ uvedeného v pokynech o pokutách z roku 2006;
 - pokuta uložená žalobkyním značně převyšuje závažnost tvrzeného protiprávního jednání;
 - pokuta uložená žalobkyním zahrnuje období, během něhož se nepodílely na tvrzeném protiprávním jednání.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

⁽²⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2) (dále jen „pokyny o pokutách“).

Žaloba podaná dne 9. července 2021 – PB v. Komise

(Věc T-407/21)

(2021/C 338/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: PB (zástupkyně: L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a důvodnou;

a v důsledku toho

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 5. května 2021, oznámené dne 10. května 2021, týkající se vrácení částek (i) 4 241 507 eur (zakázka TACIS/2006/101-510) (jistina) nebo 4 674 256,92 eura (jistina navýšená o úroky z prodlení plynoucí od dne 30. dubna 2021) a (ii) 1 197 055,86 eura (zakázka CARDS/2008/166-429) (jistina) nebo 1 298 608,85 eura (jistina navýšená o úroky z prodlení plynoucí ode dne 30. dubna 2021), od nichž se musí odečíst 399 825 eur;

- uložil povinnost navrátit všechny částky, které Komise případně vybrala na základě tohoto rozhodnutí, navýšené o úroky z prodlení v sazbě uplatňované Evropskou centrální bankou navýšené o 7 procentních bodů povinnost nahradit škodu předběžné vyčíslenou na 10 000 eur;
- uložil povinnost nahradit škodu předběžné vyčíslenou na 10 000 eur;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení finančního nařízení tím, že Komise nemá vůči žalobci žádnou pohledávku a v každém případě žádnou jistou pohledávku.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, povinnosti náležité péče a zásady nestrannosti, jež jsou zakotveny v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie. Žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí pro odůvodnění zahájení řízení o vymáhání uvádí, že nereagoval na oznámení o dluhu, upomínku ani výzvu dopisem. Tímto však žalovaná podle něj opomněla upřesnit, že žalobce tyto akty zpochybnil, a dále zmínit, že se belgický soud prohlásil příslušným k rozhodování o žalobě, kterou k němu podala HB na základě dvou smluv. Žalobce dodává, že žalovaná též nesplnila povinnost uvést odůvodnění, neboť nevysvětlila důvody, které ji v projednávání věci vedly k jejímu rozhodnutí. Konečně má žalobce za to, že Komise neposoudila s náležitou péčí a nestranně všechny relevantní skutečnosti v projednávání věci.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Komise k přijetí rozhodnutí, jež tvoří exekuční titul, z nedostatku právního základu a ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu. Žalobce tvrdí, že Komise neměla pravomoc k přijetí dvou rozhodnutí, jež tvořila exekuční titul k vymáhání pohledávky, kterou údajně má vůči hospodářskému subjektu, který řídí žalobce a jehož považuje za společně a nerozdílně odpovědného, jelikož smlouva mezi těmito dvěma stranami neobsahuje rozhodčí doložku, která by přiznávala pravomoc unijním soudům ve sporech mezi stranami v oblasti smluv. Žalobce přitom tvrdí, že nemá-li Komise pravomoc k přijetí dvou rozhodnutí, která se týkají tohoto subjektu, nemůže mít ani pravomoc k přijetí rozhodnutí vůči němu, neboť důvod jeho žaloby je smluvní povahy.

Žaloba podaná dne 9. července 2021 – HB v. Komise

(Věc T-408/21)

(2021/C 338/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: HB (zástupkyně: L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a důvodnou;

a v důsledku toho

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 5. května 2021, oznámená dne 10. května 2021, týkající se vrácení (i) 4 241 507 eur (zakázka TACIS/2006/101-510) (jistina) nebo 4 674 256,92 eura (jistina navýšená o úroky z prodlení plynoucí ode dne 30. dubna 2021) a (ii) 1 197 055,86 eura (zakázka CARDS/2008/166-429) (jistina) nebo 1 298 608,85 eura (jistina navýšená o úroky z prodlení plynoucí ode dne 30. dubna 2021), od nichž musí být odečteno 399 825 eur;

- uložil povinnost navrátit všechny částky, které Komise případně vybrala na základě tohoto rozhodnutí, navýšené o úroky z prodlení v sazbě uplatňované Evropskou centrální bankou navýšené o 7 procentních bodů;
- uložil povinnost nahradit škodu předběžně vyčíslenou na symbolické 1 euro;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci Komise k přijetí napadených rozhodnutí, nedostatku právního základu a porušení zásady ochrany legitimního očekávání. Žalobkyně má za to, že Komise neměla pravomoc k přijetí napadených rozhodnutí, jež tvořila exekuční titul k vymáhání pohledávky, kterou údajně má vůči ní, jelikož smlouva mezi těmito dvěma stranami neobsahuje rozhodčí doložku, která by přiznávala pravomoc unijním soudům ve sporech mezi stranami v oblasti smluv.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení finančního nařízení tím, že Komise nemá vůči žalobkyni žádnou pohledávku a v každém případě žádnou jistou pohledávku.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí, povinnosti náležité péče a zásady nestrannosti, jež jsou zakotveny v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie. Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí pro odůvodnění zahájení řízení o vymáhání uvádí, že nereagovala na oznámení o dluhu, upomínku ani výzvu dopisem. Tímto však žalovaná podle ní opomněla upřesnit, že žalobkyně tyto akty zpochybnila, a dále zmínit, že se belgický soud prohlásil příslušným k rozhodování o žalobě, která k němu byla podána na základě dvou smluv. Žalobkyně dodává, že žalovaná též nesplnila povinnost uvést odůvodnění, neboť nevysvětlila důvody, které ji v projednávané věci vedly k jejímu rozhodnutí. Konečně má žalobkyně za to, že Komise neposoudila s náležitou péčí a nestranně všechny relevantní skutečnosti v projednávané věci.

Žaloba podaná dne 12. července 2021 – Alauzun a další v. Komise a EMA

(Věc T-418/21)

(2021/C 338/52)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Virginie Alauzun (Saint-Cannat, Francie) a dalších 774 žalobců a žalobkyň (zástupce F. Di Vizio, advokát)

Žalované: Evropská komise, Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA)

Návrhová žádání

Žalobci a žalobkyně navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Evropské komise ze dne 31. května 2021 EMEA/H/C/005735/II/0030 pro nedodržení podstatných formálních náležitostí a pro nedostatek odůvodnění při udělování podmíněčné registrace;
- podpůrně zrušil stanovisko Výboru pro humánní léčivé přípravky Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA) vydané dne 28. května 2021, jímž EMA doporučila podmíněčnou registraci vakcíny Comirnaty od výrobců BioNTech a Pfizer;
- uložil EMA a Komisi náhradu veškerých nákladů řízení žalobců a žalobkyň.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby proti rozhodnutí Komise ze dne 31. května 2021, kterým se mění podmíněčná registrace humánního léčivého přípravku „Comirnaty – mRNA vakcína proti onemocnění COVID-19 (modifikovaný nukleosid)“ přiznaná rozhodnutím C(2020) 9598(final), uvádějí žalobci a žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí a z nedostatku odůvodnění. Žalobci a žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že v napadených rozhodnutích není doloženo, že by předmětná vakcína spadala do působnosti nařízení č. 507/2006 ⁽¹⁾ nebo odpovídala požadavkům jeho článků 2 a 4. Předmětná podmíněčná registrace totiž podle žalobců a žalobkyň nesplňuje kvalifikaci naléhavosti nebo onemocnění ohrožujícího život dotyčné veřejnosti. Žalobci a žalobkyně dodávají, že uvedená registrace nemůže ani být založena na pozitivním poměru rizika a prospěšnosti, ani vyhovět neuspokojeným léčebným potřebám. Konečně žalobci a žalobkyně tvrdí, že přínos napadené registrace pro veřejné zdraví nemůže převážet nad rizikem skutečnosti, že jsou dosud požadovány dodatečné údaje.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení základních práv, konkrétně práva na nedotknutelnost lidské osobnosti zakotveného v článku 3 a práva na život zakotveného v článku 2 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 507/2006 ze dne 29. března 2006 o podmíněčné registraci pro humánní léčivé přípravky spadající do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. 2006, L 92, s. 6).

Žaloba podaná dne 12. července 2021 – Cargolux v. Komise

(Věc T-420/21)

(2021/C 338/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cargolux Airlines International SA (Cargolux) (Sandweiler, Lucembursko) (zástupci: G. Goeteyn a E. Aliende Rodríguez, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil dopis Komise společnosti Cargolux ze dne 30. dubna 2021 v celém rozsahu;
- nařídil Unii, zastoupené Komisí, nahradit škodu vzniklou společnosti Cargolux v důsledku toho, že Komise nezaplatila splatný úrok z prodlení a splatný složený úrok na základě čl. 266 prvního pododstavce SFEU v souladu s rozsudkem ze dne 16. prosince 2015, Cargolux Airlines International SA v. Komise (věc T-39/11), a tudíž zaplatit následující částky v souladu s čl. 266 druhým pododstavcem SFEU, článkem 268 SFEU a čl. 340 druhým pododstavcem SFEU:
 - a) splatný úrok z prodlení, tj. úrok z částky 39 900 000 EUR ve výši sazby pro refinanční operace Evropské centrální banky k 1. listopadu 2010 (jmenovitě 1 %), navýšené o 3,5 %, za období od 15. února 2011 do 5. února 2016, tj. částku 8 075 972,03 EUR, nebo případně ve výši úrokové sazby, kterou bude Tribunál považovat za přiměřenou; a
 - b) splatný složený úrok, tj. úrok z částky splatného úroku z prodlení podle písmene a) za období od 5. února 2016 do dne, kdy Komise skutečně zaplatí žalovanou částku podle písmene a) [nebo – pokud Tribunál zamítne návrh společnosti Cargolux, aby byl splatný složený úrok počítán od 5. února 2016 – přinejmenším za období od data podání této žaloby do dne, kdy Komise skutečně zaplatí žalovanou částku podle písmene a)], ve výši sazby pro refinanční operace Evropské centrální banky k 1. listopadu 2010 (jmenovitě 1 %), navýšené o 3,5 % (nebo případně ve výši úrokové sazby, kterou bude Tribunál považovat za přiměřenou);
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení vynaložených společností Cargolux v tomto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí oznámené dopisem ze dne 30. dubna 2021 je stiženo nesprávným právním posouzením a musí být zrušeno na základě článku 263 SFEU. Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí obsahuje nesprávný závěr, že nárok společnosti Cargolux vznesený v její žádosti o zaplacení splatného úroku z prodlení a splatného složeného úroku ze dne 2. února 2021 je promlčený, potažmo nepřipustný.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že v důsledku porušení čl. 266 prvního pododstavce SFEU ze strany Komise nese Unie mimosmluvní odpovědnost za zaplacení náhrady odpovídající splatnému úroku z prodlení a splatnému složenému úroku v souladu s čl. 266 druhým pododstavcem SFEU, článkem 268 SFEU a čl. 340 druhým pododstavcem SFEU.

Žaloba podaná dne 14. července 2021 – Assaad v. Rada

(Věc T-426/21)

(2021/C 338/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Nizar Assaad (Bejrút, Libanon) (zástupci: M. Lester, Barrister, G. Martin a C. Enderby Smith, Solicitors)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2021/751 ze dne 6. května 2021 ⁽¹⁾ a prováděcí nařízení Rady (EU) 2021/743 ze dne 6. května 2021 ⁽²⁾, jimiž byl změněn bod 36 přílohy I rozhodnutí Rady 2013/255/SZBP a bod 36 přílohy II nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 (dále jen „napadená opatření“), v rozsahu, v němž se vztahují na žalobce.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce na podporu své žaloby tvrdí, že Rada od roku 2011 opakovaně uváděla, že žalobce není osobou uvedenou v bodě 36 unijního seznamu omezujících opatření přijatých vzhledem k situaci v Sýrii. Napadenými opatřeními se Rada pokusila tento postoj zvrátit a nyní – bez jakéhokoli zdůvodnění nebo skutkového či právního základu – tvrdí, že žalobce je ve skutečnosti na seznamy zařazen od roku 2011. Žalobce svými důvody pro zrušení napadá tento obrat v postoji Rady v rámci napadených opatření s tím, že je založen na nesprávném posouzení, jehož se měla Rada dopustit v několika ohledech, je protiprávně retroaktivní a odporuje zásadě právní jistoty, je překročením a zneužitím pravomocí Rady a je v rozporu se zásadou *res judicata*.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, L 160, s. 115.

⁽²⁾ Úř. věst. 2021, L 160, s. 1.

